

ACELEAȘI GLASURI

Agapia.

Și-acum întind molizii aripi ocrotitoare
Deasupra casei albe în care ne-am iubit,
Și pajiștile toate-s albastre de cicoare,
Și zvonul apei limpezi din scocuri n'a muștit...

Din codri-aceleași glasuri ne chiamă fermecate,
Pe bolțile 'nserării aceiași ochi de prunci.
De peste culmi același mistur adânc străbăte...
Dar unde-i nebunia și sufletul de atunci?

G. Tutoveanu

CÂNTEC DE TOAMNA

relucrare după Paul Verlaine

Amar răsună
A toamnei strună,
Lurere grea,
Care lovește
Și ofilește
Inima mea.

Sânt peste fire
Plin de mâhnire,
Iar dorul meu
Și-aduce-aminte
De clipe sfinte...
Și plâng din greu.

Și plec departe,
Vânt să mă poarte
Din loc în loc,
Așa cum poartă
O fiuză moartă,
În crudu-i joc.
Margareta N. Isbășoiu.

CRISANTEME.

Crisanteme,
Flori tăcute,
Adunate într'o glastă
Și rămase la feieastră,
Unde vântul toamnei geme;
Crisanteme,
Flori de nea și de rugină,
Supt lumină
Furișată printre nori,
În pustia înserare
Voi priviți întrebătoare
Cum Noiembrie străinul
Plânge singur prin grădină
Și 'ntorcând spre încăpere
Frunzi de nea și de rugină,
Voi zăriți pe canapeaua
Învelită 'n umbră fină
De mătăasă cenușe,
Cum o fată cu ochi negri
Șterge-o lacrimă și scrie...

Mariana Simionescu.